

Derefter gik man til:

Anden Behandling af Forslag til Lov, indeholdende Indskrænkelser i Adgangen til Omsætning af Præmieobligationer m. m.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 452 ff.)

Der var til denne Behandling stillet følgende Ændringsforslag:

Af Justitsministeren:

Til § 3.

1) Paragraffen affattes saaledes:

„Bekendtgørelser i indenlandske Tidender til Fremme af de efter § 2 forbudte Falbydelser straffes med en Bøde af indtil 400 Kr., saaledes at Ansvarst bedømmes efter de i Lov af 3. Januar 1851 § 3 fastsatte Regler. Derfor en Tidendes Udgivelse ansvarlige kan dog ikke tiltales for Optagelse af saadanne Bekendtgørelser, forinden det er ham betydet af Politiet, at de ere ulovlige.“

2) Efter § 5 indsættes en ny Paragraf saalydende:

„Denne Lov træder i Kraft 3 Maaneder efter dens Kundgørelse i Lovtidende. Opfyldelsen af allerede lovlig indgaaede Retshandeler berøres ikke af Lovens Bestemmelser.“

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Sagens Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Justitsministeren (Billow): Foranlediget ved de Udtalelser, som faldt fra det ærede 1ste Medlem fra 2den Kreds (Bransen), har jeg tilladt mig at fremsætte 2 Ændringsforslag. Saaledes som § 3 nu foreslaas affattet, kommer den i Overensstemmelse med Bestemmelsen i den gældende Lov af 10. April 1895 og i Lov af 6. Marts 1869 § 5, kun med den Forandring, at Bøden kan gaa op til 400 Kr., medens den var 100 Rigsdaler i Loven af 1869 § 5 og 200 Kr. i Loven af 10. April 1895. En Bekendtgørelse til Fremme af ulovligt Salg af Obligationsandele falder utvivlsomt ind

under Bestemmelsen i Lovforslaget § 2, og det er kun Indholdet af Lov af 3. Januar 1851 § 3, der foranlediger til at tage en særlig Bestemmelse, naar Udbydelse finder Sted i Aviser; det særlige ved Bestemmelsen er da det, at Ansvarst er mindre, at Bøden kun kan stige til 400 Kr., og at den ikke kan paalægges Bladudgiveren, uden at han i Forvejen er gjort bekendt med, at det er en ulovlig Bekendtgørelse, en Bestemmelse, som jo er ganske naturlig, idet en Bladudgiver ikke kan følge med, hvorledes Lovgivningen i fremmede Lande paa dette Omraade er, medens den Forretningsmand, som driver et saadant Erhverv, rent forretningsmæssigt, selvfølgelig er ganske à jour dermed. Naar derimod Bekendtgørelse finder Sted her fra Landet i udenlandske Blade, er der ikke Grund til at give særlige Bestemmelser om dem, thi den Udbydelse vil falde ind under den almindelige Bestemmelse i § 2, og Bestemmelsen i Loven af 3. Januar 1851 § 3 er kun anvendelig paa Blade, der udkomme her i Landet. De, som blive dragne til Ansvar for saadanne Bekendtgørelser, ville heller ikke nu blive andre end Forretningsfolk, som ligeledes vide, om den Udbydelse, der er foretagen, er lovlig eller ulovlig. Særlige Regler for den Art Udbydelser vil der ikke være Grund til at give.

Dernæst er der Ændringsforslaget om en ny Paragraf, som ligeledes er foranlediget ved Udtalelser fra det samme ærede Medlem, og som gaar ud paa, at Loven først træder i Kraft 3 Maaneder efter dens Kundgørelse i Lovtidende, og at Opfyldelsen af allerede lovlig indgaaede Retshandeler berøres ikke af Lovens Bestemmelser. Jeg udtalte ved første Behandling, at det sidste vistnok i og for sig er overflødig, men det kan ikke skade udtrykkelig at sige det i Loven.

Dernæst føler jeg mig foranlediget til endnu en Gang at pointere, at det, som rammes af Loven, jo kun er Handlinger, der i Forvejen ere forbudte, og at hele Udvidelsen indskrænker sig til, at det ogsaa er strafbart, naar en Kolportage eller et her i Landet allerede forbudt Udbud af Andele i Præmieobligationer eller Andele til at spille for enkelte Serier paa Præmieobligationer foretages i Udlandet. Derimod er det som hidtil tilladt her i Landet at sælge hele Præmieobligationer.